

"הייחוס!" הגלגלים הגדולים של השרמן הכבד לא יזוזו אפילו אם יואל ומוסי יתאמצו מאד. על חלק מן השרמנים המוצגים בתערוכה הורכבו צריחים מיוחדים הנושאים תותחים צרפתיים משוכללים ארוכי טווח

"לא רע!" יואל בוחן מקרוב את אחד המוצגים, תותח אנטיאווירי, העושה רושם נאה בחיצוניותו. תותחים כאלה נלכדו בעשרות ביטני

הערכות מם המאז הירוקה במרחק קבוצת ה ששתלשלו צעדים ק הרוחקה יוטר. ה כמונח ע כלים המ

הזית הרבים שעל כתפיו פקד: "קדימה!" המסע היה ארוך. אך המרחקים לא הפי חידו את יושבי הצריחים. מפלצות הפלדה הקלות, עליהן רכבו אל סיני, היו מסוגלות לעבודה הקשה ביותר שתוטל עליהן. כי בקטלוג הרשמי בשפה הצרפתית של הטנק הקל **AMX-13** כתוב:

- משקל: 14 טון.
- מהירות: 65 קילומטר בשעה.
- טווח פעולה: 360—400 קילומטר.

במרוגם העברי של הקטלוג ובהסברים ש-

אפריל, 1948. הכל היה מוכן לנחיתה המטוס. הכיתה שגויסה מרבדים הכינה את המסלול, סילקה ממנו את כל האבנים המיותרות. חברות כפר עציון תקעו סמרי סוטים בתוך קופסות השימורים, החברות מגיר יצחק יצקו סולר ללפידים. המפקד סקר בפעם האחרונה את שדה התעופה הקטן, ש הוכן בפחות מעשר שעות. הוא נראה מרוצה. גוש עציון חיכה למטוס, לקשר הראשון שיביא אתו את ההוראות מהמפקדה, את הציווד החסר לעזרה הראשונה, את הבשורות הרעות ואת הבשורות הטובות, לאחר שבו עיים של מצור.

יואל ומוסי מסתננים לתערוכת-הנשק, עורכים מסדר מדוקדק ומתפעלים

יואל בוא יה!

יואל ומוסי הם שני ילדים תל-אב א. הם ראו את המודעות על תערו לציאת לבית-דגון לבדוק את הנשק הרשמית. השניים התגנבו דרך בתוך עולם של פלאים, בו עסקו אחרון של נשקם ושל חלק מן ה

כשנשמע קול הטרטור הכבד, הציצו עש רות ראשים מעמדות ההגנה ותעלות הקשר. כולם רצו לראות את החידוש. הטרטור הלך וקרב. חדי הראיה ראו כבר את הכנפיים השחורות, כשהן מתקדמות ובאות, מתבלטות על הקרקע הכהה של צוקי הרי הברון. ה טרטור נשמע כקולה של מכונה רעשנית. "פרימוס. הוא מטרטר כמו פרימוס. אולי אפילו יותר," אמרה ספק בהערצה ספק ב לעג אחת מעובדות המטבח החתיקות. עתה עמד אותו פרימוס היסטורי של מלחמת תשי"ח בחברתם של מיג סובייטי, ספיטפייר בריטי ומיסטר צרפתי, מוכן למיסדר הנשק הגדול במיגרשי התערוכה בבית-דגון. השלט שהוצב לידו זיהה אותו כאוסטר, שמו ה מקצועי הנכון.

הכומות השחורות סיפקו לבאי תערוכת הנשק, התחסף משפט קצר: "הוכיח את עצ מו במבצע קדש."

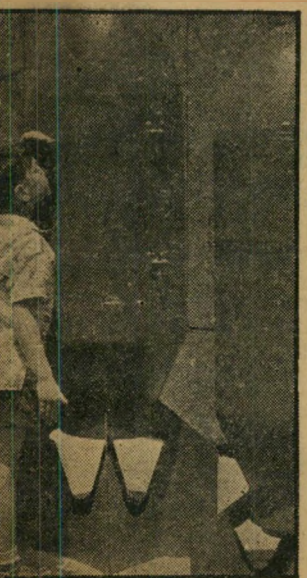
רקימת-שריון

נכיחה מסתורית

ביר גפנפה נראתה מרחוק לחיילי חרמ"ש כגן עדן עלי אדמות. הקילוי מטרים הרבים שעשו באותו יום על פני

• חיל-רגלים מוסע שריון.

כזמתה שחורה הציצה מתוך צריח של טנק. הראש שניבט מתחתיה היה שוץ, העיניים נצצו. הטנקיסט הצעיר רכן פנימה, החליף את הכומתה ככובע פלדה חום, הביט בצריחים שמסביבו ובתוקף עלי

"...א...!" אחד מצירי ההתענינות הכללית יהיה בוודאי המיג-15 הסובייטי, החוצג על כל אביזריו, כפי שנפל שלל לאחר קרב אווירי ואולץ לנחות בין אל-עריש וטואק.